

Valeriu Stancu

Szentségtörő önarckép
(*Autoportret cu blestem*)

Istenem,
egyidős vagyok
az árnyékkal.
Eltaposom,
szétzúzom,
de egyidős vagyok
vele...

Istenem,
egyidős vagyok
az elmúlással.
Eltapos,
és szétzúz,
de egyidős vagyok
vele...

Istenem,
viccelődöm a halállal,
arra gondolva,
miként is játszódhatunk,
hisz' a távozásom után,
majd ő sem létezik...

Istenem,
egyidős vagyok a szeretettel,
egyidős vagyok a hitemmel,
egyidős vagyok az arccal,
egyidős vagyok a bűneimmel...

Mégis, Uram, miért
akadályozod meg,
hogy egyidős legyek
örökkévalóságod
magányával?

Petőcz András fordítása

Valeriu Stancu (1950-), román költő, szerkesztő